

Księga Wyjścia

Rozdział 12

1. W ziemi Micraim WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi i Ahronowi, mówiąc: 2. Ten miesiąc będzie dla was początkiem miesiący; on jest dla was pierwszym z miesięcy roku. 3. Powiedzcie całemu zborowi Izraela, mówiąc: Dziesiątego dnia tego miesiąca niech wezmą sobie do domu jagnię; każdy jagnię dla swej rodziny. 4. A jeśli dom byłby za mały na zjedzenie jagnięcia, to niech je weźmie on oraz jego sąsiad, najbliższy jego domu. Według ilości osób. Zliczycie na to jagnię każdego, w miarę jego spożycia. 5. Weźmiecie zdrowe jagnię, jednorocznego samca; możecie je wziąć z owiec, albo kóz. 6. I będziecie je chowali do czternastego dnia tego miesiąca; a wtedy, pomiędzy dwoma wieczorami, zarżnie je cała rzesza zboru izraelskiego. 7. I wezmą z jego krwi oraz pokropią oba odrzwia oraz nadproże w domach, w których będą je spożywali. 8. Tej samej nocy będą też jedli jego mięso, upieczone na ogniu; będą je jedli z praśnikami oraz gorzkimi ziołami. 9. Nie będziecie spożywali z niego nic niedopieczonego, ani ugotowanego w wodzie a jedynie pieczone na ogniu, od głowy do nóg, wraz z jego wnętrznościami 10. Także nie zostawicie z niego nic do rana; a co z niego zostanie do rana to spalicie w ogniu. 11. A tak je będziecie spożywać: Wasze biodra będą przepasane, na waszych nogach będzie wasze obuwie, a wasza laska w waszej ręce, i spożyjecie je w pośpiechu; to jest ofiara paschalna dla WIEKUISTEGO. 12. Bowiem tej samej nocy przejdę po ziemi Micraim oraz porażę wszelkie pierwotne stworzenie w ziemi Micraim od człowieka, do bydłęcia; nadto wykonam sądy nad wszystkimi bożyszczami Micraimu; Ja, WIEKUISTY. 13. A owa krew będzie dla was znakiem na domach, w których będziecie. Ujrzę krew i was ominę, i pośród was nie będzie tej zgubnej klęski, kiedy będę porażał na ziemi Micraim. 14. I ten dzień będzie dla was pamiątką; zatem będziecie go obchodzić w waszych pokoleniach jako uroczystość dla WIEKUISTEGO; będziecie go obchodzić jako ustawę wieczną. 15. Przez siedem dni należy jeść praśniki; jednak już pierwszego dnia wyprzątniecie kwas z waszych domów. Gdyż kto by spożył coś kwaszonego od dnia pierwszego, aż do dnia siódmego ta dusza będzie wytracona spośród Izraela. 16. A pierwszego dnia będzie uroczyste zgromadzenie; także siódmego dnia będzie u was uroczyste zgromadzenie; nie będzie w nich wykonywana żadna praca; oprócz tego, co służy na pokarm dla każdego, to jedynie może być u was przyrządzone. 17. Zatem przestrzegajcie praśników; bowiem tego samego dnia wyprowadziłem wasze zastępy z ziemi Micraim; przestrzegajcie ten dzień w waszych pokoleniach jako ustawę wieczną. 18. Miesiąca pierwszego, czternastego dnia tego miesiąca, od wieczora będziecie jeść praśniki, aż do dnia dwudziestego pierwszego tego miesiąca, do wieczora. 19. Przez siedem dni niech nie znajduje się kwas w waszych domach; bo kto by spożył coś kwaszonego ta dusza będzie wytracona ze zgromadzenia izraelskiego; tak przychodziń, jak i zrodzony w kraju. 20. Nie będziecie jeść żadnego kwaszonego; we wszystkich waszych siedzibach będziecie jeść praśniki. 21. Zatem Mojżesz zwołał wszystkich starszych Izraela

i powiedział: Sprowadźcie i weźcie sobie jagnięta według swoich rodzin, oraz zarznicie ofiarę paschalną. **22.** Weźcie także wiązkę hyzopu, zamoczcie we krwi znajdującej się w naczyniu oraz krwią znajdującą się w naczyniu pomażcie nadproże i oba odrzwia. Zaś sami nie wychodźcie; aż do rana niech nikt nie wychodzi za drzwi swojego domu. **23.** Gdyż WIEKUISTY przejdzie, aby porazić Micraim. A gdy zobaczy krew na nadprożu oraz na obu odrzwiach, WIEKUISTY przejdzie obok tych drzwi i nie pozwoli niszczycielowi wejść do waszych domów, aby razić. **24.** Będziecie tego przestrzegali na wieki, jako ustawę dla siebie oraz dla swoich synów. **25.** Tak też będzie, gdy przyjdziecie do ziemi, którą wam da WIEKUISTY, jak przyrzekł; wtedy także będziecie przestrzegać tego obrzędu. **26.** A gdy powiedzą wam wasze dzieci: Co to za obrzęd? **27.** Wtedy odpowiecie: To jest ofiara paschalna WIEKUISTEGO, który przeszedł obok domów synów Izraela w Micraim, kiedy porażał Micrejczyków a nasze domy uchronił. Więc lud uklonił się i ukorzył. **28.** Zatem synowie Izraela poszli oraz to uczynili; uczynili tak, jak WIEKUISTY przykazał Mojżeszowi i Ahronowi. **29.** A o północy się stało, że WIEKUISTY poraził wszystko pierworodne w ziemi Micraim od pierworodnego faraona, który miał zasiąść na jego tronie, aż do pierworodnego więźnia, który był w więzieniu, i wszelkie pierworodne z bydła. **30.** Zatem faraon wstał w nocy on, wszystkie jego sługi i cały Micraim oraz powstał wielki płacz w Micraim, bowiem nie było domu, w którym by nie było zmarłego. **31.** Więc w nocy wezwał Mojżesza i Ahrona oraz powiedział: Zabierzcie się; wyjdźcie spośród mojego ludu, tak wy, jak i synowie Izraela. Idźcie, służcie WIEKUISTEMU, jak mówiliście. **32.** Zabierzcie też, jak żądaliście, wasze trzody i wasze stada, i idźcie. Módlcie się także za mnie. **33.** A Micrejczycy przynaglali lud, by ich szybko wyprawić z kraju, bo mówili: Wszyscy pomrzemy. **34.** Lud poniosł też swoje ciasto zanim się zakwasiło; swoje dzieże owinięte w swe wierzchnie szaty i postawione na swoich barkach. **35.** Nadto synowie Izraela uczynili według słowa Mojżesza i uprosili u Micrejczyków srebrne naczynia, złote naczynia oraz szaty. **36.** A WIEKUISTY dał łaskę ludowi w oczach Micrejczyków, więc im dali. Tak opróżnili Micrejczyków. **37.** Synowie Izraela wyruszyli z Ramses do Sukoth w liczbie około sześćset tysięcy pieszych mężów, oprócz dzieci. **38.** Nadto wyszło z nimi mnóstwo różnoplemiennego ludu i trzody, i stada, bardzo wielki dobytek. **39.** A ciasto, które wynieśli z Micraim, wypiekli na praśne placki, ponieważ nie było zakwaszone. Bowiem zostali wypędzeni z Micraim oraz nie mogli się zatrzymywać; także nie przygotowali sobie zapasów. **40.** Czas pobytu synów Izraela, który spędzili w Micraim, to było czterysta trzydzieści lat. **41.** I stało się, po upływie czterystu trzydziestu lat, że tego samego dnia wyszły z ziemi Micraim wszystkie zastępy WIEKUISTEGO. **42.** Była to noc czuwania dla WIEKUISTEGO, aby ich wyprowadził z ziemi Micraim; noc czuwania przed WIEKUISTYM dla wszystkich synów Izraela w ich pokoleniach. **43.** A WIEKUISTY powiedział do Mojżesza oraz Ahrona: Oto ustawa ofiary paschalnej: Nie może z niej jeść żaden cudzoziemiec. **44.** A każdy niewolnik nabyty za pieniądze tylko wtedy może z niej jeść, kiedy go obrzezasz. **45.** Przesiedleniec albo najemnik nie będzie z niej jadł. **46.** Ma być spożyta w jednym domu. Z tego mięsa nie wyniesiesz na zewnątrz, i kości w niej nie złamiecie.

47. Spełni ją cały zbór israelski. **48.** A jeśli u ciebie zamieszka cudzoziemiec i zechce spełnić ofiarę paschalną dla WIEKUISTEGO obrzeż u niego wszystkie osoby płci męskiej, a wtedy przystąpi do jej spełnienia i będzie jak urodzony w kraju. Żaden nieobrzezaniec nie będzie z niej spożywał. **49.** Jedno prawo ma być dla krajowca oraz dla cudzoziemca, który wśród was mieszka. **50.** Zatem synowie Izraela uczynili wszystko to, co WIEKUISTY rozkazał Mojżeszowi i Ahronowi; tak uczynili. **51.** I stało się, że tego samego dnia WIEKUISTY wyprowadził synów Izraela z ziemi Micraim, według ich zastępów.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012